

добрѣ пасмина отъ всякакви домашни добитѣхъ и животины. *Л. Д. 1870 р. 189.* Само тая пасмина хора (калугеры) не щяхъ ни да знахъ за това (усъвършенствованіе). *Л. Д. 1869 р. 224.*

Пасмо *с. с.* пасмо. **Пасменце** *ум.*: То намутано (на мутовилкѣ), ако е отъ лена или конопа, казва ся „пасмо“, ако ли е отъ вълна, казва ся „половинка“. *Пк. 84**. На тия прѣчки ся навивать три жицы, прѣвъ вышереченный кждрецъ и прѣшлень, и източвають три пасма на веднѣхъ. *Пк. 67.* На день си мишка тегнеше, Въ неделя кжделя вретенце, И во мѣсѣцъ отъ пасменце, Во година-та платненце. *М. 281.*

Пас(т)бище *с. с.* пастбище. **Пас(т)бищенъ** *прил.* пастбищный: Животни-тѣ тичать като луди по пастбища-та—По пастбищни страни могатъ и комари-тѣ да причинять голѣма мъка на говеда-та. *Л. Д. 1875 р. 89.*

Паство *с. с.* паства: Ожде така и священници-ти сѣ длѣжни отъ отеческѣ любови да идѣтъ да спокходять свое-то паство. *Л. Д. 1869 р. 124.*

Пастирь *с. м.* пастухъ. **Пастирка** *с. ж.* пастушка: Пастыретѣ обадилѣ това на игумена на единъ манастирь, кой-то былъ тамъ на-близу. *Л. Д. 1872 р. 254.* Горски юнаци сѣ добри пастыры Братски живѣхъ въ божѣ лѣсища; Тѣй отъ вѣка сѣ побратими. Равно си мръзхъ турска сѣнмища! *Гл. 142.* Не защото тя е дѣщеря на Салентския царь, но и пастырка ако бы была въ сѣвгопокрытѣ горы Алгидеки, вѣй быхте были прѣчестить да я притежавате. *Т. 370.*

Пастирски *пр.* пастушескій: Турцитѣ наричатъ Панагюрище *Отлукъ-кьой*, „селото на пасбището“ кое-то свидѣтельствува за старьто пастырско занятіе на жителитѣ. *Пс. 1884. IX. 13.*

Пастрокъ *с. м.* вощинъ. (*Ц.*).

Пастрыж *м. дл.* сохраняю, берегу: А зърно що си оставхъ Българи орачи за семя, вѣкои си го михъ, и кѣту го исхъхъ, размѣсхъ по малко неугасенъ варъ (киречъ), или чистъ пепель въ него, или орыховы листы, скътхъ и пастрыжъ го тѣй до сѣидбѣ. *Пк. 60.* На нежъ хуркѣ заприда първый пѣтъ „млада невѣста“ и пастрижъ, до дѣ е жива. *Пк. 131.* Записки неговы азъ пастрыхъ! *Гл. 105.* Ето и стоката ти още и пастрыжъ. *Х. II, 48.*

Пасту́хъ *с. м.* жеребецъ, конь (*срб. пасту́х*). **Пастушѣ** *с. с.* *ум.*: Отбегнала Шапна робиня Отбегнала отъ града Стамбола, Попленила зелена пастуфа, Отбегнала во гора зелена, Ми удрила зелена чандора. *М. 146.* Ждребци Въ се ождебѣа Коледе, Се ждребѣта пастушѣта, Коледе. *Б. Е. Люб. 26.*

Пасту́ша *с. ж. соб. назв. бол. сельца, отстояща отъ Пловдива на два часа пути.* *Пс. 1884. X. 47.*